SAVAŞ RİSALESİ

Erdem Bayazıt

"1400'üncü yıla armağan"

Güneşin
Mızrakların ucuna takılıp
kaldığı
bir vakitte
Diriliş erlerinin yüreklerinden
yayılan
Bir depremle sarsılıyordu arz.
Gerilmişti altımızda atlarımız
Fırlayıp kopacakmış gibi
baldırlarından
kasları
Ve tarıyordu bir projektör gibi
bakışları
üç kıtayı
Yeni bir vakte eriyordu yürekler
Yayılıyordu o muştu
O coşku
O haber.
Bir gelen var
Emin haberciden
Emin olana
Ondan da sıddık olana ve sadık olanlara
Sohbete erip
halkada duranlara
yürekten yüreğe
yol bulanlara.
Bir gelen var
Bütün kıtalarda beklenmekte
olana
ayarlanmış
kulaklar
İlkin çobanlar duyuyorlar
Sonra ağaçlar
kurtlar
kuşlar
Çünkü onlar bilirler dinlemeyi
Onların elindedir toprağın nabzı
İlk onlar sezerler yeni olanı
Rüzgârlarla geleni
Bulutlardan ineni.

Bir dağın tepesinde
Yeni doğan bir ay gibi
Veysel Karani
Evreni
Kuşatan bir yay
Gibi
Açılmıştı
Selman
Bir şehrin kapısında
Bir kapının
Arkasında.
(Ey savaşmakla emrolunanlar
Yürekleri Kevser Suyu ile yıkananlar
Alacakaranlıkta bir seher vaktinde
Ayrılırken yurtlarından
yuvalarından
Bahçe köşelerinde kapı önlerinde sofalarda
odalarda
Bir bir çıkıp gelen yolumuzu kesip duran anılar
Yatak odamızın penceresinden
Uyandığımızda ilk görülen o tepe
O tepede o kayanın değişmeyen konumu
Güneşi bir muştu gibi her gün yeniden
Doğuran o dağ
elveda
Kadınlarımızın kirpiklerinde sıralanan
Adanmışlık ve bağlılık yazıları
elveda
Çocuklarımızın göğsümüze
yüzümüze
saçlarımıza
Sokulan alınları titreyen dudakları
kaçamak bakışları
Cennetten bir koku ölümsüzlükten bir pay olarak
Çektiğimiz ciğerlerimize
İnen yüreklerimize
Damla damla
Elveda.)
O ki meydanın ortasında durmuştu
Elini kılıcının kabzasına koymuştu.
Dedi savaşçı:
"Ben gidiyorum
Hicret ediyorum
Varsa ağlatmak isteyen anasını
Dul koymak isteyen karısını
Ve istiyorsa çocukları yetim kalsın
Arkamdan gelsin."
Yeryüzü yeni bir güne hazırlanıyordu
Zaman devrini henüz tamamlıyordu.
O konuştu:

"Ey eti etimden olan
Bu dünyada ve öbür dünyada
Kardeşim olan!
Bu gece yatağımda
sen yatacaksın
bana vekillik
yapacaksın.
Biz gidiyoruz
Hicret ediyoruz.
Sen sonra geleceksin
Ama önce emanetleri
sahiplerine
vereceksin."
Sonra o dağda
Maveranın kapısı olan
Bir mağara
Orada ikisi
O ve
İkinin ikincisi
Sonra çöl:
Çölde tepeler...
Çölde develer...
Çölde geceler...
Ve çöle serpilen
Mucizeler...
Medine'de bekleyenler var
Damların üstünde, yollarda
çocuklar
Kadınlar
Elleri alınlarında, gözleri ufukta
delikanlılar
ihtiyarlar...
Dediler. "Veda tepeleri üstünden
Üzerimize ayın ondördü doğdu
Şükürler olsun, şükürler olsun
Bize vacip oldu, şükretmek
Şükürler olsun..."

(...)

Erdem Bayazıt (Kahramanmaraş, 1939-İstanbul, 2008)
Şiirler, Erdem Bayazıt, İz Yayıncılık, Risaleler, İstanbul, 2003, s. 116-122.